

LIEVER LIVE

© Philippe Vandenberg Foundation

© Alexander Deprez

© Sophie Saporosi

EXPO

Dave Mestdach

Tot
03/01

Philippe
Vandenberg
Bozar, Brussel

➡ De Belgische kunstenaar Philippe Vandenberg, wiens internationale allure sinds zijn dood in 2009 almaar is gegroeid, was niet alleen schilder. Hij was ook een obsessief tekenaar. Voor hem was tekenen een kunstvorm die 'het mogelijk maakt om te leven, de zaken te verwerken, te noteren'. De expo *Molenbeek*, de eerste solo rond zijn late werken op papier, leest als een getuigenverslag. Slogans als 'Un grand amour suffit', mantra's uit zijn Molenbeekse atelier, denkbeeldige sites waarin kleine en grote tragedies worden verwerkt, waarin Hitler, God, coureurs en terroristen rondstruinen: het passeert allemaal de revue in zijn afwisselend burleske en poëtische 'mobiele notities', zoals hij zijn tekeningen noemde. Ze onthullen een kamikazekunstenaar die met humor, kleur en fantasie de sociale en culturele werkelijkheid te lijf ging, onder het motto *Kill them all, and dance!*

KLASSIEK

Stephan Moens

19/09 en
vanaf 20/09

Puccini,
Puccini
Antwerpen en Luik

➡ Twee respectabele instellingen hadden hetzelfde idee: we verwelkomen ons publiek bij zijn terugkomst uit quarantaine met de gevoelvolste en meeslependste muziek aller tijden. Puccini! En we doen het in grote stijl, met een echte DIVA! Met hoofdletters! Het Antwerp Symphony Orchestra strikte de Bulgaarse stersopraan Sonya Yoncheva voor een genoeglijk avondje tranentrekken in de Elisabethzaal met Mimí, Tosca en co. De Opera van Luik haalde een nog groter kanon boven: héél *La Bohème*, met de zo mogelijk nog beroemdere, zij het wat oudere Roemeense diva Angela Gheorghiu als Mimí. Intendant Stefano Mazzonis di Pralafra regisseert zelf en situeert de intrige in het Parijs van na de Tweede Wereldoorlog, waar muzikanten, acteurs, schilders en schrijvers op een hoopje zitten en hopen op een nieuw leven. Dat doen we toch allemaal?

THEATER

Els Van Steenberghe

23/09→
26/09

The Importance of
Being Flemish
Zuidpark, Gent

➡ 'Weet je zeker dat je alleen komt?' vraagt de perschef van Vooruit. 'Dit wordt een roadtrip die je beter met z'n tweeën kunt beleven.' Zuidpark, een jong collectief ontsproten aan het Gentse KASK, hult zich graag in mysterie want voert graag actie. Herinnert u zich de tomatenaanval op Jan Jambon tijdens de uitreiking van de Ultima's? Geintje van Zuidpark. Net als de zak met daarop de zin 'I can't breathe' die begin juni over de Leopold II-buste in het Gentse Koning Albertpark hing. In juli marcheerden ze met Tante Sidonia-maskers door Gent. Dat was een voorspel op hun stuk – zij noemen het 'een pretpark' – *The Importance of Being Flemish*. In een replica van de woning van Samson en Gert brengen ze een satirische ode aan alles wat Vlaams is. Van Astrid Bryan via Josse De Pauw tot Dries Van Langenhove. En u beleeft die ode dus liever niet in uw uppie.

JAZZ

Bart Cornand

26/09→
28/10

Thunderblender
Stillorgan
JazzLab

➡ Die Ierse saxofonist, ja, die Sam Comerford is toch dé uitschieter op het album *Stillorgan*? Of nee, wacht. Misschien pianist Hendrik Lasure? Altijd sterk, of het nu bij Schntzl of bij het An Pierlé Quartet is. Hm. Hoeveel albums kom je tegen in een seizoen die je zulke vragen laten stellen? Thunderblender, de band van Comerford, is een fascinerend beestje. Soms hoekig en nors, soms kinderlijk speels, soms gloeiend als zijde. Met dank aan de gargantueske bassax van de bandleider, die vanuit zijn dorp aan de rand van Dublin tegen de boten op toetert en tegen de bomen van de Wicklow Mountains lispelt. U kunt hem volgen op zijn reizen tijdens een nieuwe tournee van JazzLab, in een *double bill* met Kreis – dat met *Embla* zijn droomtrip door het Hoge Noorden komt voorstellen. Oh, en trouwens: drummer Jens Bouterie, dát is de revelatie op *Stillorgan*. Poeh, dat lucht op.